

Datum van inontvangstneming : 02/02/2016

Zaak C-690/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

21 december 2015

Verwijzende rechter:

Cour administrative d'appel de Douai (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 december 2015

Verzoekende partij:

Wenceslas de Lobokowicz

Verwerende partij:

Ministère des Finances et des Comptes publics

COUR ADMINISTRATIVE D'APPEL

DE DOUAI

(omissis)

FRANSE REPUBLIEK

Wenceslas de LOBKOWICZ

IN NAAM VAN HET FRANSE VOLK

(omissis)

De Cour administrative d'appel de Douai

(Tweede kamer)

(omissis)

Terechzitting van 1 december 2015

Voorlezing van 14 december 2015

(omissis)

Gezien het volgende procesverloop:

Eerdere contentieuze procedure:

W. de Lobkowicz heeft het Tribunal administratif de Rouen gevraagd om hem vrij te stellen van de algemene sociale bijdrage, van de bijdrage voor de terugbetaling van de sociale schuld, van de sociale heffing en van de aanvullende bijdragen waaraan hij voor de jaren 2008, 2009, 2010 en 2011 onderworpen was wegens inkomsten uit grondbezit.

Bij een vonnis (omissis) van 13 december 2013 heeft het Tribunal administratif de Rouen de zaak afgedaan zonder beslissing ter zake van de in de loop van het geding toegekende belastingverlichting en de vorderingen afgewezen voor het overige.

Procesverloop voor de Cour administrative d'appel:

Bij verzoekschrift en memories, neergelegd op 20 februari 2014, 11 september 2014, 13 april 2015 en 19 november 2015, heeft W. de Lobkowicz (omissis) de Cour het volgende gevraagd:

- 1) het vonnis van het Tribunal administratif de Rouen van 13 december 2013 te vernietigen;
- 2) primair, te oordelen dat hij is vrijgesteld van de nog in geding zijnde sociale heffingen; **[Or. 2]**
- 3) subsidiair, het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag voor te leggen;

(omissis)

Hij stelt het volgende:

- een lidstaat van de Europese Unie kan een migrerend werknemer in de zin van artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die geen aanspraak kan maken op socialezekerheidsuitkeringen van die lidstaat, niet aan sociale heffingen onderwerpen;
- die sociale heffingen belemmeren het vrije verkeer van werknemers en vormen een discriminatoire maatregel;
- die beginselen zijn van toepassing op een ambtenaar van de Europese Commissie;

- zij betreffen de inkomsten uit werkzaamheden of vervangende inkomsten zoals inkomsten uit vermogen.

Bij verweerschriften, neergelegd op 26 juni 2014 en 20 november 2015, heeft de ministre des Finances et des Comptes publics geconcludeerd tot verwerping van het hoger beroep.

Hij stelt het volgende:

- de in geding zijnde verplichte heffingen zijn geen sociale bijdragen, maar gewone belastingen en geven dus geen recht op uitkeringen of voordelen krachtens de socialezekerheidsregeling;
- de communautaire beginselen betreffende de onderwerping van werknemers aan sociale heffingen gelden niet voor inkomsten uit vermogen;
- de personen die zijn aangesloten bij een regeling van sociale zekerheid van een internationale organisatie vallen niet onder verordening (EEG) nr. 1408/71 van 14 juni 1971, zoals vervangen door verordening (EG) nr. 883/2004 van 29 april 2004.

(omissis) **[Or. 3]**

1. Overwegende dat W. de Lobkowicz, ambtenaar in vaste dienst van de Europese Commissie die zijn fiscale woonplaats in Frankrijk heeft, onderworpen is geweest aan de algemene sociale bijdrage, aan de bijdrage voor de terugbetaling van de sociale schuld, aan de sociale heffing en aan de bij die heffing komende bijdragen wegens belastbare inkomsten uit grondbezit in de jaren 2008, 2009, 2010 en 2011; dat hij hoger beroep heeft ingesteld tegen het vonnis van 13 december 2013, waarbij het Tribunal administratif de Rouen, na de zaak zonder beslissing te hebben afgedaan ter zake van de in de loop van het geding toegekende belastingvermindering van alle bijdragen voor de terugbetaling van de sociale schuld waaraan hij voor die jaren onderworpen was geweest, de overige vorderingen, strekkende tot vrijstelling van de andere sociale bijdragen waaraan hij voor die jaren onderworpen was geweest, heeft afgewezen;

2. Overwegende dat fysieke personen die hun fiscale woonplaats in Frankrijk hebben op grond van artikel 1600-0 C van de code général des impôts, dat verwijst naar artikel L. 136-6 van de code de la sécurité sociale, onderworpen zijn aan een „algemene sociale bijdrage over de inkomsten uit vermogen” (hierna: „ASB”), welke wordt geheven over het nettobedrag dat is gehanteerd voor de vaststelling van de belasting over het inkomen verband houdende met de inkomsten uit vermogen, waartoe inkomsten uit grondbezit behoren; dat die personen op grond van artikel 1600-0 F bis van de code général des impôts, dat verwijst naar artikel L. 245-14 van de code de la sécurité sociale, over die inkomsten bovendien onderworpen zijn aan een „sociale heffing”, waarvan het percentage voor de in geding zijnde jaren krachtens artikel L. 245-16 van de code

de la sécurité sociale was vastgesteld op 2 %, alsmede, op grond van artikel L. 14-10-4 van de code de l'action sociale et des familles, aan een aanvullende bijdrage van 0,3 %; dat bij artikel L. 262-24 van de code de l'action sociale et des familles ten slotte een aanvullende bijdrage bij die sociale heffing van 1,1 % is ingevoerd;

3. Overwegende dat die „bijdragen” en de „heffing” „belastingen” in de zin van het nationale recht vormen; dat de omstandigheid dat W. de Lobkowicz of zijn gezinsleden geen enkele rechtstreekse tegenprestatie wegens de betaling van die belastingen krijgen dus geen invloed heeft op de gegrondheid ervan;

4. Overwegende dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest van 26 februari 2015 in zaak C-623/13 weliswaar voor recht heeft verklaard dat de fiscale heffingen over de inkomsten uit vermogen zoals de algemene sociale bijdrage over de inkomsten uit vermogen, de sociale heffing van 2 % en de bij die heffing komende bijdrage van 0,3 % een rechtstreekse en relevante samenhang vertoonden met sommige van de takken van sociale zekerheid zoals genoemd in artikel 4 van verordening nr. 1408/71 van 14 juni 1971, thans artikel 3 van verordening nr. 883/2004 van 29 april 2004, dat van toepassing is vanaf 1 mei 2010; dat de bij artikel L. 262-24 van de code de l'action sociale et des familles ingevoerde aanvullende bijdrage van 1,1 %, waarvan de opbrengst ten goede komt aan het fonds national des solidarités actives, dat bijdraagt aan de financiering van inkomens ondersteunende regelingen, om dezelfde redenen als die welke het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft aanvaard eveneens moet worden geacht binnen de werkingssfeer **[Or. 4]** van de verordening van 14 juni 1971 en de verordening van 29 april 2004 te vallen, aangezien zij eveneens betrekking hebben op prestaties die, ter aanvulling, subsidiair of ter vervanging, zijn bedoeld om de met de takken van sociale zekerheid overeenstemmende risico's te dekken en om de betrokkenen een minimuminkomen voor levensonderhoud te garanderen, gelet op de economische en sociale omgeving in de betrokken lidstaat;

5. Maar overwegende dat de ambtenaren van de Europese Unie en hun gezinsleden die, zoals W. de Lobkowicz, verplicht zijn aangesloten bij het stelsel van sociale zekerheid van de instellingen van de Europese Unie zoals voorzien in de artikelen 72 en volgende van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft geoordeeld in het arrest van 3 oktober 2000 in zaak C-411/98 (punt 41), niet kunnen worden aangemerkt als werknemers in de zin van de verordening van 14 juni 1971, vervangen door de verordening van 29 april 2004; dat het beginsel van de uniciteit van de wettelijke regeling zoals neergelegd in de verordeningen van 14 juni 1971 en van 29 april 2004, die de uitvoeringsmodaliteiten van dat beginsel vaststellen, dus niet rechtstreeks kunnen worden toegepast op de situatie van W. de Lobkowicz.

6. Overwegende dat een ambtenaar van de Europese Unie, zoals het Hof van Justitie in datzelfde arrest (punt 42) heeft geoordeeld, de hoedanigheid van

werknemer heeft in de zin van de bepalingen van artikel 39 van het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap, thans artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

7. Overwegende dat W. de Lobkowicz weliswaar stelt dat zijn onderwerping aan de algemene sociale bijdrage, aan de sociale heffing en aan de bij die heffing komende bijdrage ter zake van de inkomsten uit grondbezit in Frankrijk in strijd is met het beginsel van het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie en derhalve een discriminatoire maatregel vormt, doch dat artikel 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, geen algemene criteria geeft voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de lidstaten en de instellingen van de Europese Unie, waar het gaat om de financiering van de uitkeringen van sociale zekerheid of de bijzondere geldelijke uitkeringen waarvoor geen bijdrage wordt betaald; dat geen van de specifieke maatregelen die de bevoegde instanties hebben genomen die criteria vastleggen voor ambtenaren van de Europese Unie;

8. Overwegende dat aldus de vraag rijst of een beginsel van het Unierecht zich bij het ontbreken van dergelijke maatregelen ertegen verzet dat een ambtenaar van de Europese Commissie onderworpen wordt aan de betwiste sociale bijdragen over inkomsten uit grondbezit die in een lidstaat van de Europese Unie zijn genoten;

9. Overwegende dat die vraag beslissend is voor de beslechting van het bij de Cour administrative d'appel aanhangige geding; dat deze moeilijk te beantwoorden is; dat deze vraag derhalve krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan het Hof van Justitie van de Europese Unie moet worden voorgelegd en dat de behandeling van de zaak in afwachting van de uitspraak moet worden geschorst; **[Or. 5]**

Beslist de Cour administrative d'appel de Douai:

Artikel 1: De behandeling van de zaak wordt geschorst in afwachting van een antwoord van het Hof van Justitie van de Europese Unie op de volgende vraag: „Verzet een beginsel van het Unierecht zich ertegen dat een ambtenaar van de Europese Commissie wordt onderworpen aan een algemene sociale bijdrage, aan de sociale heffing en aan de bij die heffing komende bijdragen, tegen het percentage van 0,3 % en 1,1 %, over de in een lidstaat van de Europese Unie genoten inkomsten uit grondbezit?”.

(omissis)

Voorgelezen ter openbare terechtzitting op 14 december 2015.

(omissis)